

Женската мечка ражда отъ едно до петъ мечета. Малките мечета се раждатъ слѣпи и доста дребни. Тѣ растатъ бавно и чакъ на четвъртия месецъ могатъ да вървятъ следъ майка си.

Зиме мечките се скриватъ въ пещери и тамъ изкарватъ зимата въ полусънъ и безъ храна. При хубаво и по-топло време, обаче, излизатъ да се пораздвижатъ и пиятъ вода.

Мечката е най-голѣмия звѣръ въ България и Европа.

БАЛКАНЧО, КАЛИНКА И МАРИЙКА

Презъ 1935 година ловното дружество отъ с. Батакъ, Пещерско, подари на Зоологическата градина две малки мечета — Балканчо и Калинка. Тѣ

Балканчо и Калинка.

порастнаха и сега сж доста голѣми и страшни.

Заедно съ тѣхъ живѣе и Марийка. Тя е по-голѣма отъ тѣхъ. Уловена е презъ 1931 година въ Рила-планина, въ околността на двореца Царска Бистрица.

Тия три мечки живѣятъ въ особено за тѣхъ направено пещерно жилище въ Зоологическата градина. Дълбокъ и стрѣменъ ровъ огражда жилището имъ.

Мечките въ Зоологическата градина не спятъ зименъ сънъ.

ПИТОМНИ МЕЧКИ

Ако се уловятъ още малки мечета, мечките могатъ да се опитомяватъ. Но, макаръ и питомна, мечката си остава все опасенъ звѣръ. Затова и мечкаритѣ ги водятъ винаги съ желѣзни брѣнки прокарани въ носа имъ и завързани съ здрави синджире. А и често ги почукватъ съ яките си тояги, за да ги плашатъ.

Марийка.

Мечкаритѣ учатъ мечките да играятъ хоро, да се изправятъ на задни тѣ крака и тѣй да ходятъ прави; учатъ ги още да се покланятъ като булки, да правятъ и други смѣшни движения и да веселятъ и за-